

NAZDRAVIMO Z ZDRAVILNIM VINOM NAŠIH PREDNIKOV

Pred tisočletjem ali morda še dlje v preteklost so naši predniki pridelovali vino z zdravilnimi lastnostmi, ki ga bomo zdaj na srečo spet lahko zaužili pod znamko *Belino*. Predniki so poznali tehnologijo izdelave pijače, ki je imela posebno moč in je učinkovala kot čudežni napoj, saj je takoj po zaužitju okrepila človekove duhovne in fizične moči. Izginila je utrujenost in takoj se je izboljšalo človekovo splošno počutje. Zdravilno pijačo so pridelovali iz grozdja. Grozdne jagode najlažje spodbudijo in hranijo aktivacijsko moč. Napoj so predniki po potrebi uživali skozi vse leto oziroma do naslednje trgatve. To pa je dolgo obdobje, nepredelana pijača bi se med tem časom že skisala in postala neužitna, zato so jo konzervirali tako, da so iz nje izdelali vino.

Teoretične osnove, razlaga pojmov

Tročan je *duhovni naravni sistem*, ki predeluje entropijo. Narava ga samodejno zgradi po svojih algoritmih, lahko pa ga po istih algoritmih zgradimo tudi ljudje. Je v obliki trikotnika. Delovanje tročana omogočajo potenciali, razporejeni po njegovih ogliščih, polje moči pa se izoblikuje po vsej njegovi površini. Potenciale med seboj povezujejo pasovi energije, tako imenovane kačje črte ali na kratko »kače«.

Narava pozna zemeljski, ognjeni in vodni tročan. Poimenovanja za duhovne moči narave, kot so na primer voda, ogenj in zemlja, izhajajo iz kulturne dediščine. S temi izrazi so naši predniki označevali različne vrste *duhovnih moči* in ne prave zemlje, vode ali pravega ognja. V naravi skoraj ni statičnih pojavov, vse se giblje in spreminja. Vsaka skala ima svoj energijski vrtinec. To je njena duhovna energija. Če se vrti v levo pravimo, da ima potencial v znamenju ognja, če se vrti v desno potencial v znamenju vode, če rotira izmenično, nekaj časa v levo nato nekaj časa v desno, pa gre za potencial v znamenju zemlje.

Smer rotacije energijskih vrtincev ni nekaj nepomembnega, iz tega izhajajo bistvene lastnosti duhovne energije, ki jih določajo naravni algoritmi. Naravni algoritmi so sosledja pravil, po njih so zgrajeni naravni sistemi. Ta pravila se ne

spreminjajo skozi čas. Eden od naravnih sistemov je tudi tročan. Zadnje raziskave so pokazale, da tročan močno zmanjša moč solarnih neviht. Morda je prav tročan varoval prve molekule in tako omogočil ustrezne razmere za nastanek življenja na našem planetu.

Naravni sistemi se izoblikujejo na podlagi pravil vrtenja energijskih vrtincev. Podobno kot je mogoče računalniški program sestaviti samo iz dveh različnih vhodnih podatkov – »da« in »ne«, narava sestavlja duhovne naravne sisteme iz treh razpoložljivih rotacij energije: leve, desne in izmenične.

Levosučna energija ali moč v znamenju ognja se širi daleč v prostor v koncentričnih krogih, ki imajo največjo moč v sredini. Potencial v znamenju ognja se ne povezuje z drugimi potenciali.

Te povezave si lahko predstavljamo kot električni tok v tiskanih vezjih. Šele takrat, ko steče tok po vezju, dobi vezje svoj smisel, začne delovati. Narava je izoblikovala naravne sisteme, ki začnejo delovati tedaj, ko se povežejo s kačjimi črtami.

Desnosučna energija ali potencial v znamenju vode pa ima ravno nasprotno lastnosti. Okrog tega potenciala se izoblikuje ozko polje, vendar je zanj značilno, da se zelo močno povezuje z drugima dvema potencialoma, v znamenju ognja in zemlje. Do teh dveh potencialov vodna moč takoj izstreli kačje črte in se z njimi poveže. Vodna moč je tista, ki nato vse potenciale poveže v celoto z zelo veliko duhovno močjo.

Od duhovne moči je odvisna splošna odpornost telesa. Večja kot je duhovna moč, večja je splošna odpornost. Splošna odpornost telesa nam omogoča življenje na planetu. Na planetu so sevanja, ki izhajajo iz površja planeta, iz naše okolice in iz vesolja. V okolju in v nas samih živijo virusi in bakterije. Vse to je naša narava, so lastnosti okolja, v katerem živimo. Splošna odpornost telesa pa nam omogoči, da lahko živimo v takem okolju, torej v naravi kakršna je, in da nam ta ne škodi. Če ne bi imeli splošne odpornosti, ne bi mogli živeti na planetu, hoditi bi morali v skafandrih.

Ljudje ne bi smeli živeti na območju ognjenega in vodnega tročana. Človeška bivališča morajo biti umeščena v zemeljski tročan. Naši predniki so prav to vrsto tročana uporabljali za krepitev splošne odpornosti ljudi in domačih živali.

Zemeljski tročan izoblikuje že narava sama po svojih algoritmih. Potenciali te vrste tročana so različni in se zato zelo radi povezujejo s kačami. Zemeljski tročan zlahka naredimo tudi ljudje. Vsebuje tri potenciale moči: vodnega, ognjenega in

zemeljskega. Potencial v znamenju zemlje je v sebi prav tako sestavljen iz dveh potencialov, iz potencialov ognja in vode, vendar ta v njem nista ločena, združena sta v celoto, in ta celota je nekaj novega. Potencial celote se potem širi v prostor tako kot potencial v znamenju ognja, hkrati pa formira tudi povezave z drugima dvema potencialoma, vendar te niso tako močne kot tiste, ki jih formira čisti vodni potencial. V zemeljskem tročanu vlada zemeljska moč.

Precej težje je zgraditi ognjeni tročan, ker vsebuje en potencial moči v znamenju zemlje in dva potenciala v znamenju ognja, ta pa se med seboj ne povezujeta. V ognjenem tročanu vlada ognjena moč.

Prav tako je težko zgraditi vodni tročan, saj je narejen iz enega potenciala v znamenju zemlje in dveh potencialov v znamenju vode. Potencial v znamenju vode se težko povezuje s sebi enakim. V vodnem tročanu je vodna moč, in vse kar v njem zraste, tudi vsebuje to moč.

Nadaljnje raziskave so pokazale, da posebnega vina, s katerim so zdravili naši predniki, skoraj ni mogoče narediti brez vodnega tročana, vendar smo potrebovali več let preden smo to ugotovili.

Znanje o pridelovanju posebnega vina

Kako pridelati posebno vino, s katerim so zdravili naši predniki, in kaj se je z njim dogajalo, je opisal Pavel Medvešček-Klančar. Te zapise lahko najdemo v njegovi obsežni etnološki monografiji *Iz nevidne strani neba*, izdani leta 2015, in v njegovi knjigi *Motnik*, izdani dve leti pozneje.

Posebno vino so naši predniki pridelovali že zdavnaj v preteklosti. Znanje o tem, kako ga pridelovati in pripraviti, se je na našem območju ohranilo do morda prve svetovne vojne, potem se je začelo izgubljati. Medvešček pa je etnološko gradivo zbiral od leta 1955 do leta 1978, zato ni mogel zapisati vsega. Poleg tega so naši predniki to znanje tudi skrivali. Zanj so vedeli samo dehnarji, ki so bili duhovni vodje skupnosti, drugim ljudem tudi v tistem času ni bilo dostopno. Ko je Medvešček zbiral etnološko gradivo pol stoletja pozneje ni imel lahke naloge, zbral je lahko le drobce.

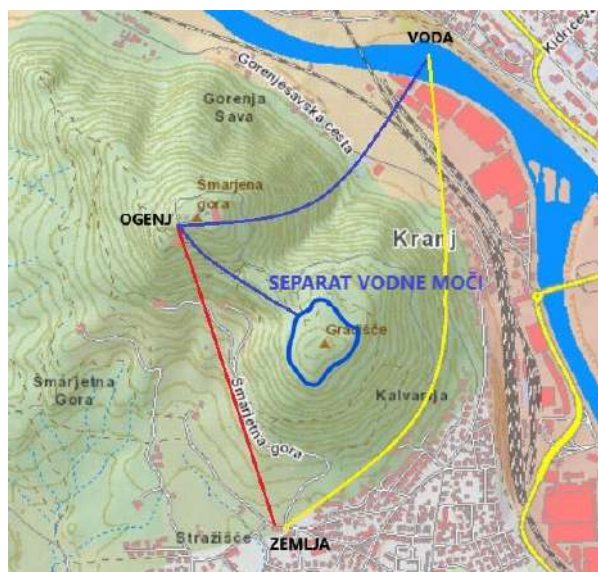
Kljub temu so zbrani drobci o pridobivanju posebnega vina dovolj bogati, da iz njih lahko sestavimo celoto, še zlasti, če poleg Medveščkovih podatkov beremo še *zapise v naravi*.

Najpomembnejši podatek iz Medveščkove zapuščine o pridelavi posebnega vina je »Svetlinov tročan«. Takratni dehnar, ki je prav tako preučeval pridelavo posebnega vina, je sklenil, da bo vino pridelal iz trte, ki je rasla v omenjenem tročanu. Medvešček je Svetlinov tročan natančno narisal in objavil v knjigi *Motnik*, na strani 13. Danes žal ne moremo več natančno preveriti, kako je ta tročan deloval, saj so eno od njegovih vitalnih točk, matjar imenovan Robr, odvalili, in po prvi svetovni vojni ga ni bilo več.

Naši predniki, ki so imeli naravo radi, so poimenovali vsako pomembno skalo. Medvešček navaja, da je bila Robr pokončna skala z luknjo v sebi. Takšne skale pa imajo moč v znamenju zemlje. Ta vrsta moči je namreč *sestavljena moč*. Pokončna skala zagotovi moč v znamenju ognja, luknja v njej pa moč v znamenju vode. Oboje skupaj da moč v znamenju zemlje. Iz Medveščkove risbe vidimo, da sta bili drugi dve točki tročana – cerkvi sv. Vid in sv. Peter – na geografsko nižje ležečih točkah. Robr pa je bil na najvišji geografski točki. Natančno tako razvrstimo potenciale, ko v naravi gradimo vodni tročan.

Separat vodne moči v karnijskem tročanu

Leta 2018 smo s kolegi raziskovali zemeljski tročan, ki je lociran na hribu nad naseljem Stražišče pri Kranju. Imenovali smo ga Karnijski tročan, po Karnih, ki so nekoč živeli na tistem območju.

Slika 1: Karnijski tročan s separatom vodne moči na Gradišču.

Tam potencial moči v znamenju zemlje zagotavlja Šempetrski grad, potencial v znamenju ognja cerkev sv. Marjete na Šmarjetni gori (652 m), potencial v znamenju vode pa je v strugi reke Save, tam kjer je struga najgloblja in najbolj vodnata, kot je prikazano na sliki 1.

Zemeljski tročan je uravnotežen tedaj, ko so njegovi potenciali zastopani v pravem razmerju moči. V naravnih sistemih je razmerje moči povezano z maso. Razmerje mas med potencialoma ognja in vode mora biti 1:2. Če je v vseh točkah dovolj moči, se tročan uravnoteži samodejno, tako kot se je v tem primeru.

Tročan je najlažje raziskovati na njegovih treh vitalnih točkah: ognju, vodi in zemlji. Kačje črte tam spreminjajo naboj in se povezujejo z drugimi naravnimi sistemi na istem območju. Ko smo bili pri cerkvi sv. Marjete, smo opazili, da ena od kačjih črt teče v notranjost tročana, kar ni običajno, zato smo ji sledili po pobočju navzdol. Na gričku Gradišče, ki je nekoliko nižji od Šmarjetne gore, smo odkrili veliko območje s potencialom v znamenju vode, kot je narisano na sliki 1.

Ugotovili smo, da gre za separat vodne moči. Karnijski tročan ima premočno točko v znamenju vode. Če je vodnega potenciala preveč, algoritmi narave kljub temu uravnotežijo tročan v razmerju 1:2, vendar odvečno vodno moč izločijo na lokacijo, ki jo prav tako določijo naravni algoritmi. V tem primeru je to griček Gradišče.

Danes celotno območje griča porašča gozd, vendar so na južni strani terase iz suhega zidu, kot jih imajo v vinogradih. Skoraj ni dvoma, da je bil nekoč na Gradišču vinograd, karnijski tročan pa postavljen tam samo zato, da bi vinograd napajal z močjo v znamenju vode.

Cerkev sv. Marjete prvič omenjajo leta 1274, vendar je bil tam tročan postavljen že prej, saj je na Šmarjetni gori na lokaciji zdajšnje cerkve že stal matjar. Matjar je pokončna skala v znamenju ognja, ki naravno izrašča iz tal ali pa je tja postavljena. Matjar na Šmarjetni gori je še vedno tam, njegovi ostanki so se ohranili v jugovzhodnem vogalu cerkve, kot vidimo na sliki 2. Na ta matjar se še vedno sidra kačja črta, ki teče do separata vodne moči na Gradišču.

Očitno so pri Kranju pridelovali grozdje že pred tisoč leti. To grozdje je bilo nekaj posebnega, trta je rasla v duhovnem polju v znamenju vode. Zelo povedno je tudi ime naselja – Stražišče. Leži pod vinogradom, ime pa spominja na stražo. Kaj neki bi takrat stražili, če ne vinske trte z grozdem?

Slika 2: Ostanki matjarja v cerkvi sv. Marjete, na katerega se še vedno sidra kačja črta.

Svetlinov tročan, ki ga je opisal Medvešček, in Karnijski tročan, ki smo ga raziskovali sami, navajata na misel, da so naši predniki pridelovali zdravilno vino na zemljišču v znamenju vode. Takšno zemljišče pa lahko naredimo tudi z vodnim tročanom. Znotraj tročana se razvije duhovno polje vodne moči in v takšno polje lahko posadimo trto.

Kako naredimo vodni tročan

Omenil sem že, da ima vodni tročan en potencial v znamenju zemlje in dva v znamenju vode, ki se načeloma ne povezujeta, razen če sta zelo skupaj ali če imata zelo veliko moč.

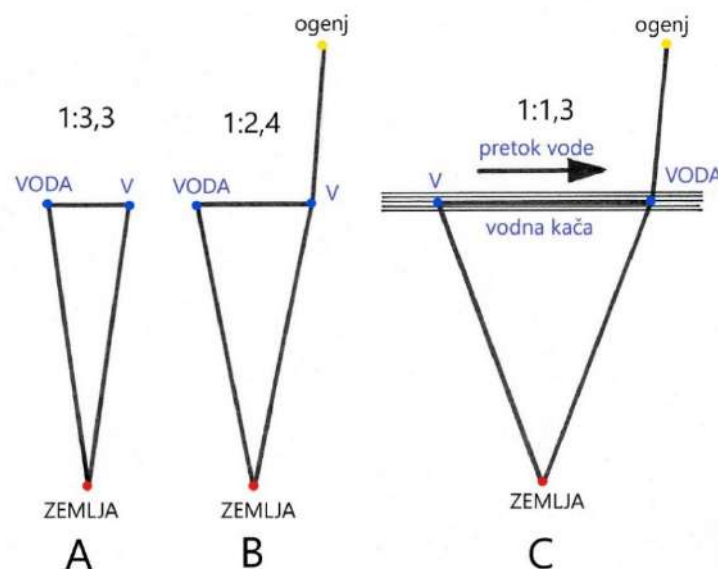
Naravni sistemi delujejo po algoritmih, zato delujejo enako ne glede na svojo velikost. Tako lahko brez strahu, da bi naredili kaj narobe, postavimo sistem kar na mizi. Tam zlahka spreminjamo njegove parametre in takoj ugotavljamo učinek vsake spremembe.

Ko postavljamo model tročana je najboljšje izbrati potenciale moči, ki imajo že vnaprej znane lastnosti. Za naš poskus na mizi smo uporabili strojno narejene figurice z že natančno definirano močjo, in sicer so bile v znamenju vode, ognja in zemlje. Tako se nam ni bilo treba ukvarjati z ugotavljanjem, ali so potenciali pravi ali ne, in ali imajo primerno moč, zato smo se lažje osredotočili samo na spremembe, ki nastanejo zaradi različnih postavitev.

Izdelali smo figurice z veliko močjo, da bi lažje delali in da bi se vzpostavile kače. Najprej smo postavili vodni tročan iz enega potenciala v znamenju zemlje in dveh

v znamenju vode, kot ga prikazuje slika 3A. Figurice smo postavili čim bolj narazen, vendar smo morali pri tem paziti, da ne bi pretrgali kačje črte. Dobili smo vodni tročan z največjo mogočo površino trikotnika, kolikor so jo dopuščali naši vhodni parametri. Razmerje med obema vodnima točkama in zemeljsko točko je bilo 1:3,3. Na sliki 3A je to narisano v merilu. Naj vas spomnim, da smo nameravali poustvariti vodni tročan za vinograd. Površina trikotnika iz slike 3A je majhna, tam bi lahko posadili le malo grozdja.

Da bi čim nazorneje ugotovili učinke naslednjih poskusov, smo se odločili poskušati z enakimi figuricami ob zmeraj enaki razdalji med vodno in zemeljsko točko. Poskušali smo povečevati le razdaljo med obema vodnima točkama, vendar tako, da bi bili ti še vedno povezani s kačjo črto, kajti če kačje črte ni, tudi tročana ni.

Slika 3: Trije zgledi postavitve vodnega tročana.

Na sliki 3B smo vodno točko povezali s potencialom v znamenju ognja. Ta dva potenciala se zelo rada povezujeta. Tako smo povečali moč v eni od vodnih točk tročana. Izidi so bili boljši. Razdalja med obema vodnima točkama se je povečala do razmerja 1:2,4. Na sliki 3B je to narisano v merilu.

Temeljni problem pri izdelavi vodnega tročana za pridelavo posebnega vina je, da znotraj trikotnika dobimo premajhno površino za vinograd. Vodni točki tročana se nočeta povezati, vendar so se naši predniki v Goriških Brdih domislili genialne rešitve. Oba potenciala v znamenju vode so postavili v potok, po

katerem teče vodna kača. Izbrali so potok, ki ne presahne, s stalnim vodnim pretokom.

Naravni potenciali so lahko tudi v snovi, ne samo okoli nje. V tem primeru je potencial v znamenju vode že v vodi, ki teče od ene do druge vodne točke tročana. Oba potenciala v znamenju vode, ki se sicer ne povezujeta, so tako prisilili k povezovanju. Vodni potencial se po potoku »splavlja« od ene do druge točke. Takšen primer prikazujeta sliki 3C in 4. Spet lahko občudujemo genialno znanje naših prednikov, vendar je podobnih inovativnih rešitev v naši deželi še veliko.

Naj še enkrat spomnim, da je potencial v znamenju vode le izraz za energijski vrtinec, ki se vrti v desno, in ne voda, ki dejansko teče po strugi potoka! Voda v potoku je v tem primeru le medij, po katerem teče desnosučna energija.

Ta domislica naših prednikov še dodatno poveča razdaljo med obema vodnima točkama, tako da dobimo razmerje 1:1,3. Z njo dobimo trikotnik z dovolj veliko površino za sajenje vinske trte.

V nadaljevanju bom predstavil naravni sistem izdelan na enak način. Postavljen je v Goriških Brdih, vendar naj se še prej prepričamo, ali res deluje tako, kot smo ga razumeli. To spet preverimo s postavitvijo ustreznih figuric z natančno znanimi potenciali, kot kaže slika 4. Postavitev naravnega sistema na mizi je zelo praktična, saj lahko takoj preverimo vse mogoče kombinacije in brez posebnih težav ugotovimo, katera je najučinkovitejša.

Slika 4: Vodni tročan s slike 3C deluje kljub temu, da je le modelna postavitve na mizi.

Vodna kača poteka v naravi po potoku. Vzpostavi se med potencialoma v znamenju ognja in vode. Potencial v znamenju vode je zmeraj v dolini, v soteskah in globelih. Tam po navadi tečejo potoki. Potencial v znamenju ognja pa je na vrhu visokih hribov. Tako se lahko vodno kačo preusmeri v potok.

Za postavitev na mizi pa smo uporabili kar plastično cev za zalivanje, vendar to, da teče voda skozi cev še ne pomeni, da je v njej tudi vodna kača. Vodno kačo smo v cev pripeljali prek dveh potencialov: vodne pipe, postavljene višje od modela na mizi, in figurice v znamenju vode, ki jo vidimo na desni strani slike. Obe, figurica in vodovodna pipa, ustvarita potencial za vodno kačo, in tako je ta stekla po cevi. Poustvarili smo enake razmere, kot so v naravi, in tako smo se lahko prepričali, da načrtovani sistem deluje.

Skrivnost starega hrasta

Gospa *Sabina Marinič* iz vasi Krasno v Goriških Brdih je bila zelo bolna in je slutila, da bo kmalu umrla. Sinu Urošu je tik pred smrtjo naročila, da ne sme posekati starega hrasta, ki raste v njihovem vinogradu ob potoku Reka. Ni pa povedala, zakaj je stari hrast tako pomemben, da ga je omenila tik pred smrtjo. Sin ji je obljubil, da hrasta ne bo posekal.

Slika 5: Stari hrast je vitalna točka vodnega tročana. Ima naboje v znamenju zemlje.

Z mojim mlajšim sinom Davidom, ki živi tam, sva si šla ogledati omenjeno drevo. Stari hrast je gotovo starejši od sto let in bistveno debelejši od drugih dreves v bližini. Očitno je, da so ga varovali in skrbeli za njegovo rast, preživel je tudi udare strel. Na sliki 5 vidimo ta hrast, v ozadju je vinograd.

Iz staroverske tradicije v Posočju je znano, da so predniki v zadnjih trenutkih pred smrtjo zaupali varovanje posebnih skal in dreves svojim potomcem in jih seznanili z njihovim pomenom. O takšnih primerih je pisal Pavel Medvešček v svoji knjigi *Iz nevidne strani neba*, zato sva tudi midva logično pomislila, da mora tudi v tem primeru imeti stari hrast duhovno moč in velik pomen za ravnotežje v okoliškem prostoru. Ali sva prav domnevala, ni bilo tako težko preveriti. Če je hrast vitalna točka naravnega sistema morajo do njega potekati kačje črte.

Prav to se je tudi potrdilo. Na hrastu se združita dve kačji črti v znamenju vode, potekata pa tako, da ustvarjata trikotno površino. Takoj nama je bilo jasno, da sva našla vinograd, postavljen v vodnem tročanu!

Poznejša poizvedovanja so pokazala, da gre za enega najstarejših vinogradov na tistem območju. Stari ljudje še pomnijo, da je bil prvotni vinograd veliko manjši, verjetno tolikšen kot vodni tročan.

V Goriških Brdih se je izročilo o posebnem vinu, ki raste v vodnem tročanu, že izgubilo, pomen starega hrasta pa se je ohranil, vendar se je pozabilo na njegovo vlogo v naravnem sistemu. Podobno je bilo s staroversko tradicijo v celotnem Posočju. Ohranila se je v drobcih. Na srečo pa se je kljub temu ohranilo dovolj drobcev, da danes lahko sestavimo celoto. Te pa ne bi mogli sestaviti, če naši predniki ne bi zgradili naravnih sistemov, ki še zmeraj delujejo in bodo stali še v prihodnje, čeprav so ljudje, ki so jih postavili, že zdavnaj umrli.

Starih rodov vinogradnikov, ki so poznali pomen vodnega tročana, ni več. Prvotni mali vinograd nad potokom Reka so opustili, tam se je razrasel gozd. Potomci, ki so obnovili vinograd, niso poznali pomena prvotnega vinograda. Ohranil se je samo spomin o pomenu starega hrasta. Na lokaciji starega vinograda so zasadili novega, veliko večjega, razširili so ga po vsem pobočju, vendar vodnega tročana s tem niso uničili. Potencial v znamenju vode pa ima samo vinska trta, ki raste v že zdavnaj postavljenem tročanu, druge trte, ki rastejo zunaj tročana, pa ne. Da bi pridelali posebno vino, je treba natrgati samo grozdje s tistega območja in paziti, da se ne pomeša z drugim. Če bi pomešali grozdje kar iz vseh vinskih trt iz vinograda, zdravilnega vina ne bi dobili.

Naši predniki so poustvarjali naravne sisteme

Naravne sisteme izoblikuje narava samodejno, v skladu s svojimi algoritmi, da bi zavarovala življenje. Naravni sistemi so območja v naravi z veliko duhovno močjo. Ta območja so lahko dovolj obsežna za gradnjo vasi in manjših mest. Ko ljudje živijo v takšnih močnih duhovnih poljih, se tudi njim dvigne duhovna moč. Ta pa je povezana s splošno odpornostjo telesa in duha. Ljudje so v takih poljih bolj srečni, so duhovno močnejši, zato manj obolevajo, hkrati pa so tudi zavarovani pred sodobno visokofrekvenčno tehnologijo.

Naši predniki so vedeli za območja z veliko duhovno močjo, zato so se tam naseljevali. Prebrali so tudi naravne algoritme, ki jih oblikujejo, in ko je zmanjkalo naravnih sistemov, ki jih je postavila narava, so jih začeli poustvarjati tudi sami. Pri tem so ravnali praktično. Izkoristili so vse naravne danosti in posegali v naravo samo tam, kjer ni šlo drugače.

Algoritmi, ki izoblikujejo naravne sisteme, temeljijo na razlikah v potencialih moči. Okoli potenciala, ki je sam zase, se nikoli ne izoblikuje tako veliko in močno polje, kot se okoli dveh, treh ali štirih potencialov moči, ki jih med seboj povezujejo kačje črte.

V alpskem svetu, kjer so na voljo visoki hribi in globoke soteske, naravni algoritmi najlažje samodejno izoblikujejo sisteme iz treh potencialov moči. Takšne sisteme so posoški staroverci imenovali *tročani*. Sestavljali so jih potenciali v znamenju ognja, vode in zemlje.

Kako pa so naši predniki poustvarili naravne sisteme v Goriških Brdih ali na Banjški planoti? Tam ni visokih hribov ne globokih sotesk, tam narava ne ponuja velikih moči, ki bi izhajale iz razlik med tremi potenciali moči, ki so pravzaprav le višinske razlike med hribi in dolinami?

Naši predniki so bili zelo iznajdljivi in so se domislili prave rešitve tudi v takšnem primeru. Kjer narava ni ponudila razlik v potencialih, so jih ustvarili sami. Potenciale so pridobili z uporabo simbolov. Duhovna moč je tudi v simbolih, ki so v bistvu le oblike v resonančnem razmerju. Ko oblika doseže določena razmerja postane resonator, postane simbol, in takrat dobi veliko duhovno moč. Več o resonatorjih si lahko preberete v moji knjigi *Posoški staroverci in njihovi algoritmi*.

Naravni sistem z veliko močjo moramo zastaviti tako, da bo imel veliko razliko med potenciali, hkrati pa tudi veliko maso. Poleg tega mora biti zasnovan tako, da bo trajen, da ga ne bo mogel nihče porušiti, sicer se ne bo ohranil za naslednje

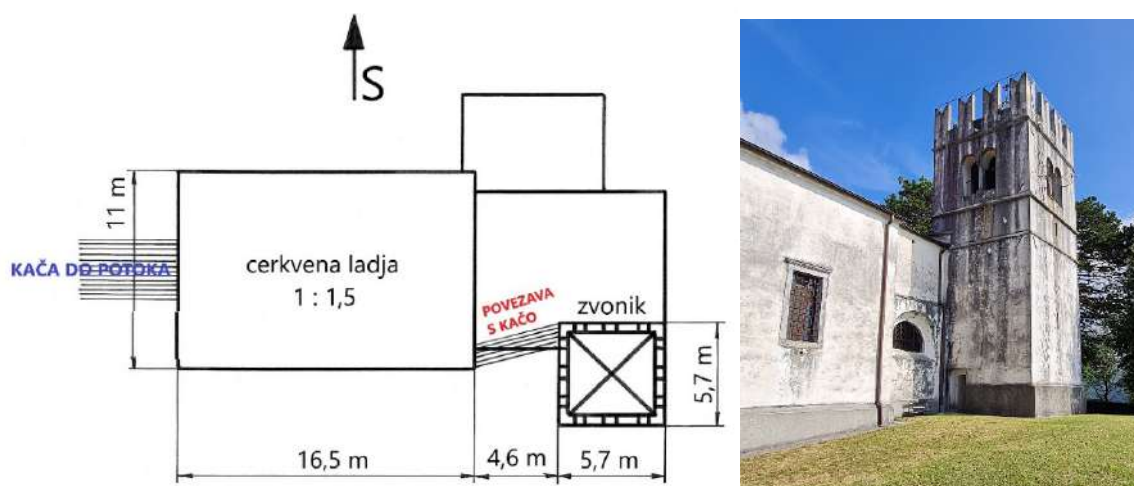
rodove. Če tem pogojem dodamo še, da mora biti iz simbolov, se rešitev ponuja kar sama. Vsem tem zahtevam zadostimo, če zgradimo cerkev.

Na gričevnatih in ravninskih območjih so naši predniki zasnovali naravne sisteme s cerkvami, ki so bile zgrajene kot resonatorji. Cerkva se ne ruši, in četudi so porušene, se jih lahko obnovi ali restavrira. Če so umeščene sredi vasi, se njihovo polje širi daleč v prostor, na vse strani enako, toliko daleč, da zaobjame celotno vas.

Tako zasnovane naravne sisteme lahko najdemo v Goriških Brdih in na Banjški planoti, na primer okoli vasi Krasno, Vrhovlje, Zgornja Levpa. To pa ne pomeni, da jih ni tudi drugod, saj vsega ni mogoče raziskati. Ti sistemi učinkujejo zaradi povezave med dvema potencialoma moči, od katerih je eden zelo visok, drugi pa nizek, vendar imata oba osredotočeno duhovno polje.

Cerkev nad vasjo Vrhovlje je resonator

Lep primer takšnega naravnega sistema je cerkev Device Marije nad vasjo Vrhovlje, zgrajena v 16. stoletju. Cerkev je zgrajena kot resonator. Iz njene oblike izhajajo obsežno duhovno polje, ki se širi čez vso vas, v premeru približno treh kilometrov. To polje učinkuje na vse ljudi in živali v vasi, jih krepi in uravnotežuje.

Slika 6: Tloris cerkve Device Marije nad vasjo Vrhovlje.

Na sliki 6 vidimo njen tloris. Cerkev je zgrajena iz dveh resonatorjev. Kot prvi resonator rabi kar cerkvena ladja, ki je dimenzionirana v razmerju 1:1,5. To je

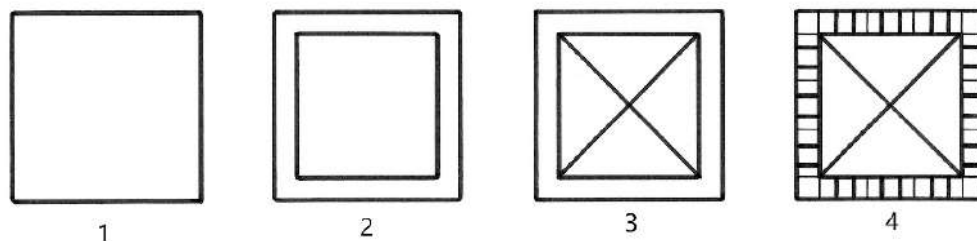
rezonančno razmerje pravokotnika, ki zagotavlja osredotočeno polje v znamenju zemlje. Kot drugi resonator z veliko višjim potencialom moči pa rabi zvonik, ki ga lahko vidimo na desni strani slike 6.

Naj še enkrat ponovim: da bi nastalo veliko polje moči okoli cerkve, morata biti vgrajena dva potenciala moči. Razlika med tema dvema potencialoma pa mora biti čim večja in tudi zelo blizu morata biti drug drugemu.

Na sliki 7-4 je prikazan tloris strehe cerkvenega zvonika, ki je sestavljen geometrijski resonator. Druge slike, 7-1, 7-2 in 7-3, pa prikazujejo korake postopnega stopnjevanja duhovne moči.

Slika 7-1 prikazuje osnovni tloris strehe, ki je kvadrat. Ponuja osredotočeno duhovno moč v znamenju zemlje, na duhovni lokaciji *kačji svet*, in ima enako duhovno moč, kot jo ima cerkvena ladja. Če bi ostalo samo pri tem, ne bi dobili nobenih razlik v potencialih in tudi polja okoli cerkve ne bi bilo.

Na sliki 7-2 pa je v kvadrat vrisan manjši kvadrat, ki tako zagotovi še večjo moč na duhovni lokaciji *spodnji svet*. Na tem manjšem kvadratu so nato postavili streho zvonika v obliki pravilne štiristranične piramide. Potencial *spodnjega sveta* je že višji od potenciala *kačjega sveta*.

Slika 7: Stopnjevanje moči zvonika z oblikovanjem strehe, ki je s takšnim stopnjevanjem postala resonator.

Slika 7-3 prikazuje že postavljeno streho v obliki štiristrane piramide. Tako izgleda njen tloris, tukaj je narisano dvodimenzionalno. Tudi piramida je resonator. Vse skupaj dodatno poveča duhovno moč in nastane še močnejše polje, posoški staroverci so mu rekli *peta moč*.

Na zunanjem obodu zvonika, prikazuje ga slika 7-2, so zgradili nizek zid, iz njega pa se pne dvanajst stebrov, ki se na vrhu razcepijo v dva vrha, in tako nastane dvaintrideset koničastih vrhov, kot vidimo na sliki 6. Na videz naj bi vse to le krasilo zvonik, v resnici pa krepí potencial v znamenju ognja. Tega krepijo stebri

in konice. Vse skupaj, koničasti stebri in štiristrana piramida kot streha (slika 7-4), je še dodatno povečalo duhovno moč zvonika in sicer do duhovne lokacije *zasvet*. Več o duhovnih lokacijah lahko preberete v knjigi *Posoški staroverci in njihovi algoritmi*.

K celotnemu potencialu zvonika sta poleg geometrijskih razmerij strehe pripomogla še njegova višina in teža. Zvonik je tako postal resonator z višjim potencialom moči, cerkvena ladja pa je resonator z nižjim potencialom moči. Po naravnih algoritmih je med obema potencialoma stekla duhovna povezava, ki ji rečemo kačja črta. Njena natančna lokacija je prikazana na sliki 6.

Nastal je *dvojniki*, dva osredotočena potenciala z velikima razlikama moči, in po naravnem algoritmu se okrog takega dvojnika razvije duhovno polje. V našem primeru je to polje nekoliko večje od velikosti vasi Vrhovlje. Polje bliže cerkvi je dobilo duhovno lokacijo *zasvet*, na zunanjem robu pa duhovno lokacijo *peta moč*.

Cerkev Device Marije je eden od izvorov moči za napajanje našega vodnega tročana, kjer raste trta za pridobivanje vina s posebnimi močmi. Na zahodni del cerkve je namreč pripeta kača v znamenju vode, ki teče do potoka Vedrijanšček in od tam v vinograd.

Napajanje vodnega tročana

Na zemljevidu, slika 8, je prikazan naravni sistem, zasnovan da napaja vodni tročan. Povezujejo ga kačje črte, po njih se napaja celoten sistem. Vse kačje črte so v znamenju vode, potekajo po globelih in strugah potokov. Zaradi preglednosti pa so narisane ob potoku. Slika je narisana v merilu. Naravni sistem je sestavljen iz več elementov. Enega od elementov naravnega sistema, cerkev Device Marije, sem opisal v prejšnjem poglavju.

Poglavitni element naravnega sistema je vodni tročan. Cel sistem je bil zastavljen prav zaradi njega. Nahaja se na jugozahodnem delu zemljevida, tam je vrisan kot trikotnik. Na severnem oglišču trikotnika raste stari hrast. V vodnem tročanu se izoblikuje duhovno polje v znamenju vode in to polje nato preide v grozdne jagode in v vino.

Iz severne strani od Korade navzdol prihaja kačja črta, vendar smo jo zasledovali samo do hriba Strmec (501 m), kjer je postavljen kamniti krog, ki je ojačevalec kačje črte. Kačja črta, ki ne teče po strugi potoka, v katerem je stalna voda,

sčasoma oslabi, zato je treba na linijo njenega poteka postaviti ojačevalce, ki ji dodajo moč, da lahko teče naprej. Kamniti krog na sliki 9 ima v sredini veliko skalo, zato je v znamenju zemlje, to pa je najboljše za krepitev vodne kače.

Slika 8: Na zemljevidu so prikazane kačje črte, ki napajajo vodni tročan. Vse kačje črte so v znamenju vode, zato so narisane v modri barvi.

Kača teče po strugi potoka s stalno vodo naprej do dvomostovja, kjer izskoči iz struge in se usmeri proti vodnemu tročanu. Naboj v znamenju vode je v sami vodi, splavlja se po strugi potoka navzdol, zato na tem delu ne potrebuje ojačevalcev.

Iz vzhodne strani se vodni tročan napaja prek kačje črte v znamenju vode, ki se je izoblikovala zaradi razlik v potencialu med cerkvijo Device Marije na Vrhovljah in dvomostovjem na dnu globeli.

Slika 9: Kamniti krog je ojačevalec kačje črte v znamenju vode, ki teče iz smeri Korade do dvomostovja.

Prav ta kačja črta se še dodatno okrepi z novo kačo v znamenju vode, ki prihaja iz vzpetine nad vasjo Černaško. Kačji črti, ki prihaja od cerkve na Vrhovljah, se pridruži v strugi potoka Vedrijanšček. Takšno združevanje kačjih črt koristi vodnemu tročanu, saj povečuje moč in stabilnost v naravnem sistemu. Na vzpetini nad vasjo Černaško se kačja črta sidra na truj, ki je postavljen tako, da okrepi znamenje ognja. Ta truj je zgrajen nekoliko drugače, kot so truji iz Posočja. Ima obliko črke V. Srednja skala je postavljena na najnižjo točko, ima naboj v znamenju vode, in deluje zelo dobro. Truj nad vasjo Černaško kaže slika 10.

Slika 10: Truj v znamenju ognja nad vasjo Černaško.

Obe kačji črti, tista, ki prihaja iz Strmca (501 m), in druga, od cerkve nad Vrhovljami, potekata po dveh različnih strugah potokov, ki se spodaj združita v en potok, kot je vidno na sliki 8. V normalnih razmerah bi se združili tudi obe kači in nadaljevali po potoku navzdol, vendar so se naši predniki odločili drugače.

Moči obeh kač so uporabili za nastanek vodnega tročana. Usmerili so jih navzgor do starega hrasta.

V strugi potoka so zgradili dvomostovje, prikazano je na sliki 11. Če vodna kača teče po strugi potoka, se jo lahko usmeri ven s simbolom v obliki polkroga. V praksi so kot takšen simbol uporabili polkrožni most, ki ima potencial v znamenju vode. Vodna kača ima enak potencial. Oba potenciala se odbijata, zato polkrožni most kot nekakšen teniški lopar odbija vodno kačo iz potoka.

V ta namen so zgradili kar dva polkrožna mostova, vsak od njiju usmerja svojo kačo navzgor proti staremu hrastu. Lahko bi postavili samo en polkrožni most, nekoliko nižje, ta bi prav tako preusmeril kačo ven, vendar v tem primeru ne bi nastal vodni tročan, ker bi kača, ki teče po strugi potoka, postala predolga.

Spomnimo se, da v našem primeru vodni tročan lahko prenese le razmerje dolžin 1:1,3, kot je prikazano na sliki 3C, lokacija kamnite mize nad vasjo Černaško, na severni strani vodnega tročana, pa omejuje potek kačje črte. Tiste kače ni mogoče premikati. O tem malo pozneje.

Foto: David Šturm

Slika 11: Dvomostovje je sistem dveh mostov v obliki polkroga. Vsak usmerja svojo kačo iz struge potoka.

Starost vodnega tročana je določena s starostjo obeh mostov, saj sta bila postavljena samo zato, da bi ta nastal. Vaščani sosednjih vasi ne vedo, koliko sta mostova stara, poznajo ju kot *Napoleonova mostova*, kar daje slutiti, da sta bila morda postavljena v Napoleonovem času. V Posočju je še več mostov, ki jim pravijo Napoleonov most. Za tistega čez reko Nadižo se ve, da je bil zgrajen leta 1812, ker čas gradnje sovpada z vladavino tega osvajalca.

Mostova pod vasjo Krasno bi bila lahko stara približno 210 let. Stari hrast v tistem času zagotovo ni bil zemeljska točka vodnega tročana, je pa mogoče, da so bile

na istem kraju naložene velike skale, ki so zagotovile enak potencial, in je morda šele pozneje prav tam zrasel hrast, ali pa so ga namenoma posadili.

Na grebenu nad vasjo Černaško je bil nekoč pokončni matjar iz apnenca, zraščan s terenom. Na to skalo je bila pripeta kačja črta v znamenju vode, ki je tekla v dolino do potoka in naprej do starega hrasta. To je kačja črta, ki oblikuje severno stran vodnega tročana. Narisana je na sliki 8. Vodni tročan se tam napaja z dodatno močjo, kot je razloženo na sliki 3B.

Slika 12: Kamnita miza nad vasjo Černaško. Ostanek odlomljenega matjarja je označen s puščico.

Na tem kraju so obnovili vinograd. Ko so pripravljali zemljišče, so porušili matjar. Odlomljeno skalo pa so pustili ležati na tleh, kot vidimo iz slike 12. Skalo opazimo na levi strani slike. Prejšnji odlomljeni matjar pa je v prvem planu na spodnji strani slike, označen je s puščico.

Na tej lokaciji je danes kamnita miza, težka približno dve toni. Kamnite mize so »skale na podstavku«, vedno imajo naboj v znamenju vode. Ta naboj pa ni nič drugega kot desnosučno vrtenje vrtinca energije nad skalo. Če ob njo postavimo še eno, se bo energija nove skale gotovo vrtela v levo, še zlasti, če bo šibkejša od desnosučne. Skala ob kamniti mizi je usmerjena k vodnemu tročanu. Kamnita miza še dodatno okrepi njen naboj v znamenju ognja.

Lastnosti vina pridelanega iz vinograda v vodnem tročanu

V vinu se nahajajo minerali, kristaljena trdna snov. Lahko si jih predstavljamo kot drobna kristalna zrna, ki so vidna le, ko jih opazujemo s pomočjo mikroskopa. Znanost zelo dobro pozna procese tvorbe različnih organskih in anorganskih mineralov, ki jih med procesom zorenja vina označujemo kot vinski kamen. Ti

procesu potekajo v vinskih sodih. Nekoliko manj znani pa so procesi mineralizacije v grozdnih jagodah v času njihove rasti in zorenja pred samo trgatvijo.

Na tak način manjši del mineralov preide v vino neposredno iz soka grozdnih jagod. Ti minerali običajno ne presegajo enoodstotnega deleža sveže mase grozdnega soka. Osnovne gradnike, kot so ioni kalija, natrija, železa, fosfatov, sulfatov in kloridov, nujnih za tvorbo mineralov v grozdnem soku, črpa trta prek koreninskega sistema neposredno iz tal. Med kationi navzočimi v grozdnem soku je največ kalijevih kationov, pri čemer koncentracija kalija med zorenjem jagod postopno narašča, dokler ne preseže meje trdne topnosti, in se v soku grozdnih jagod izloči v obliki kalijevega bitartrata, organskega minerala v obliki drobnih mikroskopskih kristaljenih zrn, ki je težko topljiv v vodi.

Med procesom mineralizacije tako iz osnovnih gradnikov, ki se združujejo v urejeno tridimenzionalno kristalno rešetko, nastaja trdna snov, pri čemer je energijski potencial tako nastalih mineralnih zrn usklajen z energijo okolice, ki je navzoča v trenutku mineralizacije. Tako se v trdni snovi, v trenutku nastanka njene strukture, ohrani zapis informacije o energijskem stanju okoliške pokrajine.

Povedano preprosteje: v grozdnih jagodah so iz trte, ki je rastla v vodnem tročanu, nastala drobna kristalna zrna, v katera se je zapisal potencial v znamenju vode. Zapisi v teh kristalnih zrnih so trajni.

Podrobna analiza tega pojava je potrdila, da se naboj v znamenju vode s predelavo vinskih jagod v vino ne spremeni, ne spremeni se niti zaradi procesov, ki potekajo v vinu med zorenjem in tudi pozneje ne, ko vino polnijo v steklenice. To pomeni, da mineralna zrnca, ki so se izoblikovala v grozdju, ostajajo ves čas enaka, tehnologija pridelave vina jih ne uniči.

V teh mineralnih zrnih je potenciala v znamenju vode toliko, da enak potencial pridobi tudi vino v steklenicah. Ko zaužijemo takšno vino, pride potencial v znamenju vode tudi v naš želodec.

Ljudje imamo v telesu kompleksen naravni sistem. Vsi organi so med seboj povezani z duhovno močjo, ta se pretaka po energijskih poteh, ki se pri človeku imenujejo meridijani, kot jih pojmuje kitajska tradicionalna medicina. Kačje črte predstavljajo primerljiv sistem energijskih linij, ki tečejo v naravi. V naši kulturni dediščini se je ohranilo predvsem znanje o kačjih črtah. Danes vemo, da so meridijani in kačje črte zasnovani po enakih naravnih algoritmihih. Potencial v znamenju vode tako krepi povezave med meridijani, ki so kačje črte našega

telesa, vendar je treba ta potencial nekako vgraditi v človeško telo, da bi lahko deloval.

Potenciale se v sistem vgradi skozi njegovo vhodno točko. V primeru človeškega telesa je najbolj pripravna vhodna točka za vstop v človekov duhovni sistem želodec. Tam je sončni pletež, nekakšno križišče vseh meridianov.

Ko vino v znamenju vode prispe v želodec, se nemudoma vzpostavijo vse povezave v meridianih. Proces povezovanja traja le nekaj minut. Ko se meridiani odprejo, se izboljša počutje, zmanjša se utrujenost in to nedvomno zdravi fizično telo.

Učinek traja ves dan, naboj se ne izgubi. Če ravnotežje v telesu ni zelo porušeno, lahko učinek traja tudi do dveh dni. Pri tem je povsem dovolj, da človek spije le polovico decilitra vina oziroma šilce ali »štamperle«, kot pravijo v pogovornem jeziku kozarčku, iz katerega se pije žganje.

Naši predniki so s pridom izkoristili izredno učinkovito metodo konzerviranja zdravilne pijače tako, da so grozdni sok pustili dozoreti v vino, so ga torej konzervirali z alkoholom. Tako so že pred tisočletji uporabljali zdravilno vino kot duhovno zdravilo, celo zelo verjetno je, da so bila prva vina namenjena samo zdravljenju. To zdravilo ni delovalo zaradi svojih biokemičnih lastnosti, temveč zaradi svojih duhovnih lastnosti. Šele pozneje se je uporaba vina spremenila, spreminjala se je skladno s pozabljanjem prvotnega namena njegove pridelave.

Če se ne bi ohranili zapisi Pavla Medveščka o posebnem vinu, ki so ga pridelovali v Posočju, bi se morda za vedno izgubilo dragoceno znanje o zdravilu, ki nam ga ponuja narava.

Franc Šturm

15.01.2022